

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR DEN DANSKE MISSION AF
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

HALVFEMSINDSTYVENDE AARGANG

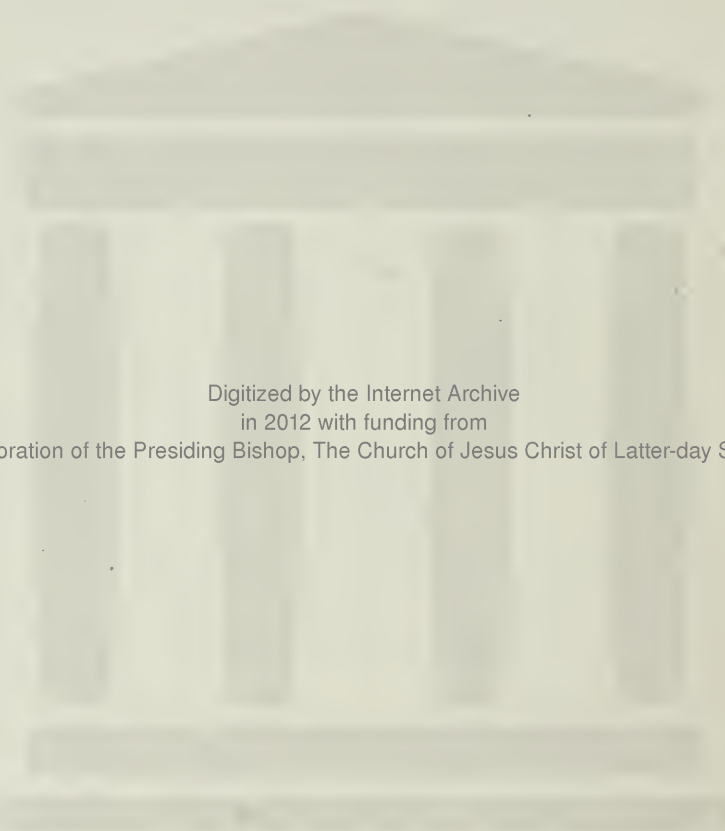
Søger Lærdom ved Læsning og Tro.

KØBENHAVN
UDGIVET OG FOLAGT AF ORSON B. WEST
PRIORVEJ 12 KØBENHAVN

CLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D

1941

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 12

DECEMBER 1941

90. Aargang

GLÆDELIG JUL!

PROFETEN — MIN HELT

af Ældste Ormond S. Coulam.

Ligesom hundrede Tusinder af andre elsker jeg Profeten Joseph Smith. Han inspirerer mig, Han var en Yngling, der havde Mod til at tro. Han troede Guds Ord:

Profetens Forfædre:

»Jeg fornemmer i min Sjæl, at en af mine Efterkommere vil komme frem med en Bevægelse, der vil revolutionere den kristne Verden«.

Dette Udsagn blev ved en vis Lejlighed givet af Asael Smith, Profeten Joseph Smiths Bedstefader. Han fremkom med det i Hartier, førend Barneprofeten blev besøgt af Faderen og Sønnen og fortalte om det Værk, han skulde udføre ved igen at bringe det sande Evangelium til Jorden. Bedstefaderen levede længe nok til at opleve den Dag, da en af hans Efterkommere forkyndte om et saadant Værk, der i Sandhed revolutionerede den religiøse Verden. Han døde i 1830, nogle faa Maaneder efter Mormons Bogs Udgivelse.

Det er interessant at lægge Mærke til, at Profetens Forfædre stammede fra Storbritannien. Hans Tip-Tip Oldefader i fædrene Linie, Robert Smith, rejste til Amerika 1638. Han boede i Boston, Lincolnshire og London. Paa mødrene Side stammede Joseph Smith fra John Mack, som blev født i Laverness, Skotland 1653 og 16 Aar senere rejste til Amerika.

„Dersom nogen af eder fattes Visdom, han beder til Gud, som giver alle gerne og bebrejder ingen, og det skal gives ham. Men han beder i Troen uden at tvivle“. — Jakob 1:5-6.

Dette vidunderlige Løfte, som Drengen Joseph Smith en Dag læste i Bibelen, inspirerede ham til at knæle ned i inderlig Bøn, for han troede af hele sit Hjerte og hele sin Sjæl; og han følte, at hvis der var nogen, der trængte til Visdom, saa var det ham. Besjælet af denne Tro bad han og gennem den modtog han. Det store Resultat af denne Bøn var det sande Evangeliums Gengivelse til Jorden.

Han var i Besiddelse af en saadan Personlighed, som udspringer gennem en fin Fødsel. Den krævede og fik den stadige og kærlige Omsorg af en hængiven Moder og Fader og en alvis og alkærlig himmelsk Fader. I Manddommen vandrede han som en inspireret, som en, der var i Besiddelse af Betingelserne for Storhed.

Joseph Smith bragte et glemstomt Folk den magnetiske, ærefrygtindgydende Sandhed tilbage,

at Jesus er Kristus og gav dem et nyt Vidnesbyrd om hans Guddommelighed

gennem Mormons Bog. Han forkyndte disse Sandheder fyldt med Overbevisningens Begejstring. Men endnu befængt af de forbigangne Tiders Uvidenhed var mange ikke i Stand til at forstaa, og derfor var der kun faa, der fulgte ham.

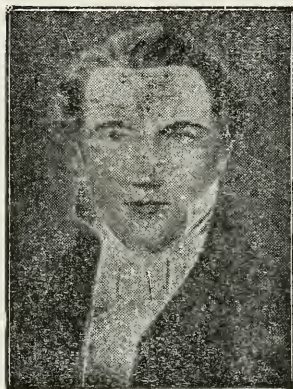
Joseph blev født den 23. December 1805 som Søn af Joseph Smith, Sen. og Lucy Mack Smith. Der var intet ekstraordinært ved ham. Store Mænd lader sjældent deres Geni til Skue som Børn. Han blev født i et ungt, kæmpende Land, der var mættet af Frihedens og Lighedens Aand samt af den Begejstring, der følger Erobringen af nye Grænser. Som ung ind sugede han Sandhed af Jorden og Naturen omkring sig. Han fik saaledes lagt Grundvolden til en Karakter, som bar til Manddom, og gjorde ham til denne Tidernes Fyldes mægtige Profet.

Unge Joseph vidste, hvad det vil sige at arbejde i sit Ansigts Sved, men forsømte heller ikke at lege. Ofte fandt man ham i Færd med at udføre legemligt Arbejde. fælde Træer, saa og pløje, og dog blev Spørgsmaal, der stilledes ham, besvaret med en klog Persons Intelligens og Overbevisning. Som voksen Mand var han i Besiddelse af en Fuld-

kommenhed, som tilkendegiver for os, at han i Sandhed stod i Kontakt med det guddommelige.

Joseph Smith studerede Bibelen og Profeterne. Han følte, at han kendte dem, og i Sandhed kendte han Guds autentiske Ord i Modsætning til mange af den Tids Røster. Han gjorde Oprør mod de dengang eksisterende hykleriske religiøse Læresætninger og de Tusinder af stive og ubetydelige Fortolkninger af Skrifterne. Denne Ynglings Oprør resulterede i de største himmelske Aabenbarelser, som Mennesket nogensinde har kendt. Sandhedens Husholdning forudset af Apostelen Paulus blev aabnet af Joseph Smith.

Hans Gave til Verden blev fulgt af Lidelse; men intet

JOSEPH SMITH.
Enestaaende blandt alle Hi-
storiens Skikkelser.

Menneske har nogensinde lært uendelig Kærlighed undtagen gennem uendelig Lidelse. Han lærte, at den ydre Handling var mindre betydningsfuld end den indre Holdning. Han vidste, at en indre Fortvivlelse foraarsaget af en Uvished om Guds Eksistens var langt frygteligere end nogen, der endog kunde skyldes en umoralsk Handling. Skønt en vred Pøbelhob raabte som med en Røst „Bedrager“, vidste han, at Gud havde aabenbaret Sandheden til ham, og han tilgav dem.

Langsomt men klogt fremsatte han sine Ideer. Langsomt begyndte Mennesker at tro, og ligesom han blev de ogsaa grebet af den guddommelige Gnist, der vil skinne for alle, der vil søge efter den. Saa kom Josepchs Talenter for Dagen, de, der markerede ham som Leder, som Organisator. Han satte atter det System i Gang, der engang havde løftet Menneskeheden. Dette System var blevet tabt ved Frafaldet; men Gud gengav det gennem ham. Som et stærkt Vindpust følte han Ansvarret lagt paa sig. Nu var det hans tidligere Forberedelse satte ham i Stand til at staa som en trofast Leder, som en Menneskenes Inspirerer. Han blev kaldet til at undervise sit Folk, og indtil i Dag føles den Vejledning, som han gav.

Den store Leder Brigham Young følte Joseph Smiths Indflydelse. Han blev af ham skolet i sine Tanker og Handlinger. Paa sin Vandring tværs over Sletterne havde han endog Planer i sine Lommer udfærdiget af Profetens egen Haand for Anlæggelsen af en By i Bjergenes Toppe.

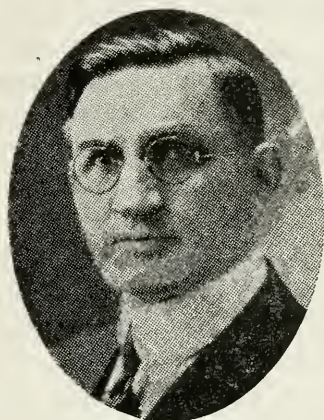
For mig repræsenterer Profeten Joseph Smith alt det gode og fine i Mennesket. Han staar som en enestaaende Karakter blandt alle Historiens Skikkelser. Hans Opgave er tydelig forskellig fra deres og hans Modtagelse af denne Opgave faar os til at ønske virkeligt at kunne forstaa og kende ham. Joseph Smith staar i Dag og for stedse som en Mand med guddommelig Indsigt, en dybsindig Karakter, en mægtig Guds Profet.

Fredens Fyrstes Fødselsdag.

„Og der var Hyrder ude paa Marken, der vogtede deres Flokke. Og se, Herrens Engel viste sig for dem og sagde: Se, jeg forkynder eder en stor Glæde. Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By. Og pludselig var der med Englen en himmelsk Hærskare, der lovede Gud og sagde: Ære være Gud i det høje, Fred paa Jorden og i Menneskene Velbehag“. — Lukas 22: 8-14.

Julen! Ved denne Højtid fejres Bethlehemsbarnets Fødsel, den vigtigste Begivenhed i hele Menneskehedens Historie.

Præsident Lyman

Hele Verden, hvert menneskeligt Væsen har Grund til at tænke over og frydes i denne Højtid paa Grund af hans Komme. Han bragte glade Tidender, stor Glæde og et Budskab om Fred mellem alle Mennesker.

Hvor mange af os holder imidlertid, efter alle disse Aar, Herligheden og Betydningen af hans guddommelige Budskab i Sinde? Hvor mange af os lever i Overensstemmelse og Harmoni med hans vidunderlige Lærdomme? Hvor mange er villige til at arbejde for hans Idealer?

Naar vi i disse Dage, fyldt med alvorlig international Ængstelse, taler om Fred, tænker vi ganske naturligt paa en Tilstand, hvorunder der ikke hersker Krig mellem Nationerne; men medens dette maaske er det mest fremragende Spørgsmaal i Verden i Dag, lad os da for et Øjeblik tænke over den personlige Fred, der opnaas gennem et retfærdigt Liv og en retfærdig Tankegang; lad os tænke paa Fred og god Forstaaelse i Hjemmet; paa den Glæde, Kærlighed og Hengivenhed, som vi skulde nære for hinanden. Lad os ogsaa tænke paa den Fred, Enighed og Uselviskhed, der skulde herske i Kirken, i Samfundet og Nationen. Lad os stræbe efter Glæde og Tillid, efter Lykke og Hjælpsom-

hed, efter Forstaaelse iblandt Menneskene. Lad os i denne Jul huske at bede om disse Ting. Lad os ikke glemme at knæle ned omkring vor Arne og bede om Fred i Hjemmene og Samfundene; lad alle os, der har Tro paa den Almægtige, denne Jul sende en forenet Appel til Naadens Trone om, at der ved Guds Magt kan komme til at herske den Fred og Forstaaelse mellem Nationerne, som han kom for at bringe. Saadanne personlige Anstregelser vil ikke være forgæves. De vil være vigtige Faktorer ved Afgørelsen af endelig Fred i Verden.

Søster Lyman.

Det er næsten to tusinde Aar siden, han kom og forkyndte Fred paa Jorden, og dog hører vi denne selvsamme Time Kanonernes Drøn i mange Nationer. Fem tusinde Pund kostede hvert af de 17 Millioner Menneskeliv, der blev taget under den sidste Verdenskrig. Sytten Millioner! Berømmelsen, Stoltheden, Glæden, Blomsten af Verdens Manddom!

Den retfærdiges Bøn formaar meget. Maa nok Mænd i denne Jul slutte sig sammen med Mændenes Mødre i hvert eneste Land i Bøn for, at den Tid snart maa komme, da Nation ikke vil føre Krig mod Nation. Maa deres forenede Bønner, der har Tro paa Fredens Fyrste, Kongernes Konge og Herrernes Herre stige op til Naadens Trone, saa den kristne Aand kan blive bragt tilbage til Verden og vise Nationernes Statsmænd og Lovgivere, at Krig og Blodsudgydelse er en Dyrenes Sag og ikke Verdens civiliserede Menneskers, for hvem Himlens Hærskarers Røst er blevet hørt raabe: „Ære være Gud i det høje og Fred paa Jorden“.

Og endelig, maa der denne Jul, som et Resultat af de forenede oprigtige Bønner til Gud opstaa Fred og god For-

staaelse mellem Menneskene i hvert Land og Klima; maa der i alle Menneskers Hjerter, i alle Lande og overalt komme den „Guds Fred, der overgaar al Forstand“, er vor ydmyge Bøn.

Richard R. Lyman. Amy Brown Lyman.

Franz Johanns hellige Nat.

Franz Johann sad alene i sin Hytte. Det var Julenat. Han mindedes med Bitterhed en Julenat for fyrretyve Aar siden, da hans Mary blev taget bort fra ham. Et lille Spædbarn blev bortrevet samtidigt med hende og et halvt Aar efter fulgte deres lille Datter.

Dette var saa længe siden, at det for Franz syntes, som om han altid havde været alene.

Nu var han en gammel Mand, træt og nedbrudt. Kun Kulde var der nu tilbage i hans Hjerte, efter at Livet havde hærdet ham med dets Prøvelser.

Livet kunde ikke gøre mere, tænkte Franz. Og Livet gjorde ham ikke mere; men lod ham ligegyldig i Fred. Fyrretyve strenge og tomme Aar var forløbet; men disse Aar havde ikke lært Franz Johann Taalmodighed. De havde nedbrudt hans engang store Mod, dræbt hans Sjælefred og sønderrevet Hjertet, der engang saa let vandt Venner. Hans eneste Frygt for Døden var at møde Mary, som vilde vide, at han ikke havde bevaret deres Ungdoms Tro, at han var blevet svag, da han havde ment at være stærk, at han havde hadet, da han havde længtes efter at elske.

Franz mørke Tanker nagede ham stærkt i Aften. Han lod sig falde ned i sin falmede Lænestol. Sit Hoved skjulte han i sine ru Hænder, der havde arbejdet saa frugtesløst i alle disse Aar. Ynkeligt mumlede han atter og atter:

„O, Mary, Mary! Lær mig Ydmyghed — saa at jeg — kan være hos dig der“.

Da erindrede Franz de Ord, han havde hørt sin Hustru sige saa ofte for Aar siden — „Vi maa være taknemlige for alle smaa Ting, Franz. For Kærlighed, for ærligt Ven-

skab, for denne lille Hytte, ja, endog for de Sorger, Livet bringer os. De hjælper os til at vokse“.

I Aften syntes hun ham saa nær. Hver eneste af hans Bevægelser syntes ledet af en usynlig Haand. Var det hans Haand eller Marys, der udstraktes for at aabne Vinduet, saa at han bedre kunde se Stjernernes Klarhed og den faldne Snees fine Hvidhed?

Paa den anden Side af Vejen laa Kirken, der var oplyst i Anledning af Julen. Alle dens Vinduer kappedes næsten med Stjernerne i Klarhed. Det var omtrent fyrretyve Aar siden, at Franz havde besøgt dette hellige Hus.

Da han skubbede Skodderne til Side, strømmede der et Væld af skøn Musik ud fra den lille Kirke. Franz genkendte den gamle Julesalme:

Stille Nat, hellige Nat,
Tavs er nu Livets Larm;
Kun de fromme, de hellige to
Vaager kærligt for Barnets Ro.
Sov i Marias Arm.

For længe siden havde han hørt Salmen og følt dens Hellighed og Skønhed. Atter og atter steg og sank Tonerne i den smukke inspirerende Salme. Franz stod fastnaglet.

Pludselig var han endnu engang sig selv! Franz fra de tidligere Aar, fyldt af Sandhedens Skønhed, fyldt med Kærlighed mod alle.

Taarerne løb nedad hans Kinder. Stille citerede han ud i Frøstnatten: „Undtagen I bliver som smaa Børn, kan I ingenlunde komme ind i Himmeriges Rige“. Med dyb Ydmyghed faldt Franz ned paa sine Knæ foran de aabne Skodder for at udøse sit Hjertes Taknemlighed i Bøn.

Højere lød Julesalmens Toner:

Stille Nat, hellige Nat
Hyrders Flok lyttede glad,
Da det lød i Engles Kor;
Eder en Frelser er født paa Jord,
Hist i Davids Stad.

Stille Nat, hellige Nat,
 Jesu Krist, Kærlighed,
 Blidt omsvæver din Barnemund;
 Ja, med dig slog Frelsens Stund;
 Kom til Jordan Fred.

Julemorgenens første Dagslys berørte blidt Franz Johans graa Haar, da han stille knælede ned ved de aabne Vinduer.

Naboerne fandt ham. En sagde, at han var frosset ihjel i den kolde Julenat. En anden, at han var blevet hjem-søgt, da han havde villet lukke sine Vinduer for Julesalmerne. Men en tredie saa ind i hans rolige, fredfyldte Ansigt og sagde: „Franz Johan døde i Fred“.

— Fae Decker Dix.

Juleheftet „Cumorah“

udkommer i Aar som et 28 sidet „Strøbende Ungdom“ med et Indhold og Udstyr, der gør det selvskrevet som et Julehefte, der bør findes i ethvert dansk Mormon-Hjem.

Omslaget tegnes af Brd. Richard Gregersen, og af Indholdet kan nævnes en Fortælling af Danmarks mest læste Forfatter *Morten Korch*, en Historie af Brd. *J. C. M. Carl- sen*, Silkeborg og et Afsnit med Lege og Underholdning.

Desuden bringer „Cumorah“ en særlig Overraskelse an- gaaende en ny sundhedsgivende Drik, fremstillet af det fra Utah anbefalede *Millefolium*.

„Cumorah“ koster kun 75 Øre og kan bestilles hos „Strøbende Ungdom“s Lokalredaktør. Abonnenter paa Bladet faar Juleheftet uden ekstra Betaling.

Carl Marius Løvendahl in Memoriam.

Kirken i Danmark har lidt et smerteligt Tab, idet Præsidenten over Esbjerg Distrikt, Ældste Carl Marius Løvendahl den 2. December 1941 afgik ved Døden efter et Ulykkestilfælde.

Meddelsen om dette Dødsfald kom som et frygteligt Chok for alle de Hellige, som havde lært at elske og respektere denne Mand, der i Sandhed og Gerning var en Herrens Tjener. Vi fatter endnu ikke, hvorfor han skulde rives bort fra os i sin Manddoms fulde Kraft. Han vil blive savnet meget stærkt baade i Esbjerg og hele Den danske Mission. Vi ved, Broder Løvendahl vil fortsætte sit Arbejde paa den anden Side, hvortil Herren har kaldt ham.

Vi vil savne hans milde Ansigt, fine Smil og hele retlinede Karakter.

Medfølsen samler sig om hans unge Hustru og øvrige Familie. Kære Søster Løvendahl, vær ved godt Mod! Herren elskede Deres Mand. Alle de Hellige i dette Land elsker Dem, og vi vil værne om Dem, hjælpe og støtte Dem. Gud velsigne Dem i Deres tunge Sorg.

Vi udtaler et: Ære være Broder Løvendahls Minde!

Orson B. West.

Distriktspræsident C. M. Løvendahls Bisættelse.

Søndag den 7. December havde Esbjerg den store Sorg at maatte begrave sin Grensforstander, Ældste Carl Marius Løvendahl.

Begravelseshøjtideligheden indledtes Kl. 14 med Bisættelse fra Kirken, hvor Brd. Løvendahls Hjem ogsaa var. Et Væld af Kranse dækkede Kisten og Gulvet i vort Kapel. Efter Salmen »O, Brødre lad os henrykt smile« og Bøn ved Brd. Jørgen Hansen, Odense, fik hver af de tilrejsende Brødre Anledning til at sige et Par Ord. Saaledes var København repræsenteret ved Ældsterne Jens P. Hansen og Enoch Andersen, Odense ved Ældsterne Aksel Mathiesen og Jørgen Hansen, Aarhus ved Ældste Thorvald Jensen og Herning ved Ældste L. Hansen. Mellem Talerne sang et Mandskor: »Jeg er træt og gaar til Ro«, forunderligt smukt og gribende. Medens Brd. Løvendahls Kiste blev baaret ud af de tilrejsende Brødre, sang Esbjergs Kor: »Gud vær med dig, til vi ses igen«.

Udenfor Kirkebygningen havde en stor Menneskeskare stillet sig op. De ventede Brd. Løvendahls Kiste. Paa Kirkens Grund havde Bikubepigerne strøet Gran, og saaledes blev Brd. Løvendahls jordiske Rester ført fra den Kirke, hvor han havde virket i mange Aar som en tro Herrens Tjener. Ved Indgangen til Esbjerg nye Kirkegaard overtoges Kisten af 6 Arbejdskammerater, der bar den op til Kapellet der.

Kl. 15 begyndte selve Begravelsen. Første Sang var : »Naar Verden er kold«, hvorefter Ældste Thorvald Christiansen, Esbjerg, holdt en kort, men smuk og manende Tale, hvori han berørte den afdødes Nidkærhed i sit Arbejde som en tro Herrens Tjener, en Mand der havde taget sit Kors op for at følge sin Frelser. — Derefter fulgte en smuk Duet ved Str. Selma Olsen og Sylva Pedersen: »Morgenlys straa-ler fra Himmels Rand«. Tiden blev derefter overgivet til Missionspræsident Orson B. West, hvis Tale i høj Grad var præget af Brd. Wests Kærlighed til vor afdøde Broder. Ældste Wests Tale var meget smuk, og der var næppe et Øje, der var tørt, da den sluttede. Brd. West gav Brd. Løvendahl den Forjættelse, at han vil opnaa en Ophøjelse i Guds Rige og lovede ved den afdødes Baare, at der vilde blive taget

kærligt Vare paa hans Enke. Præsident West's Ord gjorde et dybt Indtryk, og alle følte, at hvert Ord, der lød, kom fra en Guds inspireret Mand.

Efter Missionspræsidentens Tale lød de skønne Ord og Toner af: »Han lever, vor Forløser stor«, gribende og smukt sunget af Ældste Thorvald Jensen, Aarhus.

Mens Koret sang: »Om Hytten paa vor Rejse brydes ned« løftede Brødrene i Esbjerg Gren Kisten op for at bære Brd. Løvendahl til hans sidste Hvilested.

Medens Kisten sænkedes i Graven sang man: »Jesus min Frelser kær«, og Fanerne sænkedes over Graven, hvorefter Ældste Ejnar Nielsen, Karlsgaarde, velsignede Graven. Der blev paa Familiens Vegne takket af afdødes Broder, og en Arbejdskammerat stod frem og takkede Brd. Løvendahl for de gode, lyse Minder, han havde givet sine Kammerater. Derefter skiltes Følget.

Om Aftenen Kl. 19,30 afholdtes i Kirken en Mindegudstjeneste, hvor de tilrejsende Brødre atter fik Lejlighed til at sige nogle Ord, og saaledes blev mange gode, sande og kærlige Ord givet til den store Forsamling.

Saaledes hædrede Esbjerg Gren og hele Den danske Mission den Mand, hvis Gerning først og sidst var præget af Kærlighed til Evangeliet; hvis brændende Vidnesbyrd Gang paa Gang lød til Søskende og Venner: »Jeg ved, Gud lever«. — Vi ved, Broder Løvendahl lever endnu, omend han er død; men Savnet er haardt, ikke alene for hans Hustru og Familie, men for hele Esbjerg Gren hvor Broder Løvendahl virkede med sit Smil, sin Alvor og retlinede Karakter. Mange vil i lang Tid mindes denne Broder. Midt i sit Arbejde, i sin Ungdoms Kraft, fyldt af Herrens Aand, blev han kaldt bort fra os; om ham kan Ordene bruges: »Elsket og savnet«. Og alle Søskende samles i et ærbødigt og inderligt ment: »Ære være hans Minde«.

Joseph Smiths Vidnesbyrd.

Vi nærmer os igen med raske Fjed Julen, Aarets højtideligste Festlighed; vi begynder allerede nu at mærke Stemningen i vort daglige Liv. Vi kan heldigvis atter forberede Julens Højtidsfest under gode Omstændigheder i vort skønne lille Danmark. Dog er der naturligvis mange Ting, der erindrer os om Krigen, der raser ude omkring i Verden ikke saa lngt borte fra os, og undertiden føler vi os meget nedtrykt og tænker: »Hvad skal det allsammen ende med? Vil der være nogen Ende paa alt det frygtelige, der foregaar? Men her kommer Julen med *Lysset*, som er det straalende Budskab. »Thi eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By.«

Den aktive kristne glæder og fryder sig da ogsaa i dette herlige Budskab, og Julen vil for saadanne faa den rette Betydning, vil pege hen paa det evige Liv: »Thi saa elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes men have et evigt Liv.« — Johs. Evang. 3: 16.

Vidnesbyrd er givet af de gamle Profeter at han, Messias, skulde komme i Tidernes Midte for at forløse Menneskene fra Følgerne af Adams Overtrædelse, og mange Vidnesbyrd er blevet baaret om, at Jesus Kristus fuldbragte denne Mission og bragte Liv, hvor før var Død.« Mange er gaaet bort fra denne Jord med fuld Fortrøstning til disse Vidnesbyrds Ægthed og Sandhed.

Vi som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige glæder og fryder os ogsaa over disse herlige Vidnesbyrd, der er givet af Gud igennem hans Tjenere holdende Præstedømmet, der indehaver Magt og Myndighed til at prædike Evangeliet og forrette dets Ordinancer. Vi gaar da heller ikke ind til Julens Højtid uden at mindes vor elskede Profet Joseph Smith, som blev kaldet af Gud og givet Magt og Myndighed til at aabne denne Tidernes Fyldes Husholdning.

Denne Joseph Smith blev født den 23. December 1805 i Sharon, Windsor County, Staten Vermont, og vi kan i Aar

den 23. December fejre 136 Aarsdagen for hans Fødsel. Denne Mand hævdede overfor Verden, at han ved Aabenbaring havde set Gud Fader, Himlen og Jordens Skaber og hans enbaarne Søn, Jesus Kristus, Verdens Frelser og Forløser, og gennem dette Vidnesbyrd suppleredes de gamles Vidnesbyrd om Frelserens Mission i Tidernes Midte. For blot 125 Aar siden saa Joseph Smith den opstandne Frelser i Kirtland Tempel; han saa Naglegabene i hans Hænder og Hullet i hans Side, og han bærer Vidnesbyrd for Verden om, at han lever og er den samme i Dag som i Gaar og til evig Tid. Dette Vidnesbyrd beseglede Profeten med sit Blod. Vi agter, ærer og elsker ham for det, som han var for os. Lad os derfor altid ære ham, og dette gør vi bedst ved at holde Guds Bud og Befalinger og i Ord og Gerning bære vort Vidnesbyrd til de, vi kommer i Berøring med.

Brødre og Søstre i den evige Pagt. Tiden er kommet, der kræver, at vi skal gøre mere for Evangeliets Udbredelse, end vi hidtil har gjort. Evangeliet kalder paa os. Lad os lyde Kaldet og samle os om vor Missionspræsident og sammen med ham bære Zions Banner — Evangeliets glade Budskab — udtil den sorgbetyngede Verden, og da vil vi føle den Glæde og Lykke, der er lovet de trofaste.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at ønske Søgskende i Danmark, som jeg har lært at kende som Missionær, en rigtig glædelig og velsignet Julefest og et godt og lykkebringende Nytaar.

Eders Ven og Broder

Carlos E. Andersen.

AARET, DER SVANDT.

Aalborg Gren:

Naar man tager et Tilbageblik over det Aar, der er gaaet, er det jo ikke store Sensationer, man støder paa; men der er dog alligevel flere Ting, der har sat deres Spor i vort Arbejde her i Aalborg. Ungdomsforeningen har blandt andet haft flere gode Indføld og originale Ideer, der var præget af en egen Friskhed. De øvrige Organisationer har jo ikke saa stort et Virkefelt for nye Ideer som Ungdomsforeningen; men hver paa sit Felt har de udført et stort Arbejde i denne vanskelige Tid og medvirket til, at vi i Dag nærer en Kærlighed og Forstaaelse, der gør det lettere

Aalborg Udsigtstaarn

for os alle. Mødeantallet har for saa vidt været ganske normalt, naar man tager Mørklægning og de andre af Tidens Foreteelser i Betragtning. En Ting, man ogsaa har lagt Mærke til, er denne, at de forskellige Talere synes præget af Tiden; deres Taler er blevet skarpere og præget af en

egen velgørende Frigjorthed. Vi har her den Skik, at Grensforstanderskabet een Gang om Maaneden i et Præstedømsmøde giver en Oversigt over Grenens Arbejde, Regnskabet o.s.v., hvilket har medført en større gensidig Støtte. Støtte trænger man til, og det kan vi sige, at vi i det forløbne Aar har modtaget her i Aalborg. *Henry Løjborg.*

Aarhus:

Aaret, som er gaaet, har betydet meget for de Hellige, idet de har faaet opfyldt et længe næret Ønske, nemlig Kirkens Frilæggelse med et pænt Anlæg foran samt en meget haardt tiltrængt Reparation af Kirkebygningen.

Aarhus Universitet

Formedelst Missionspræsidentens Ønske og Velvilje til at holde Kirkens Bygninger i forsvarlig Stand og Søskendes Hjælp har det været muligt for os at løse den Opgave. Endnu et Par Opgaver venter deres praktiske Løsning; men jeg er sikker paa trods Krigstid, at 1942 vil bringe en Løsning af dem.

Lad os ikke overvælde af, hvad vore Pionerer udførte for os. De havde deres Opgaver. De var store; deres Vanskeligheder var svære. Vi har vore Opgaver; de er ikke mindre. Vore Vanskeligheder er af en anden Beskaffenhed, men ikke lettere.

Vi har i Aar haft den Glæde at velsigne en Del Børn, meddele Præstedømmet til nogle og forfremme andre, alt-sammen haaber vi maa være til Gavn for hver enkelt og forventer, at de vil sætte en Del af deres Arbejds-kraft til Kirkens Disposition, naar Kaldet lyder til dem. Vi har haft den Sorg at miste en Del af vore ældre Søs-kende; men det er en Trøst i Sorgen, at en stor Del af deres Liv har været levet i Herrens Tjeneste. Æret være deres Minde!

Vi ser Fremtiden i Møde med Optimisme, idet vi har Jesu Kristi Evangelium, som skal prædikkes til alle Folke-slag. Søs-kende — kun I kan udføre dette ansvarsfulde Ar-bejde, bered jer til det. Herren vil da bruge jer som et Redskab i sine Hænder til at udføre sine Hensigter, den største Velsignelse et Menneske kan modtage.

Grensfors-tanderskabet ønsker gennem Stjernen hver enkelt af vore Søs-kende og Venner en glædelig Jul og et godt Nytaar. Tak for hver en Opgave, I har udført.

Glædelig Jul og et godt Nytaar til »Stjernen«s Læsere herhjemme og i Amerika. *Thorvald Jensen.*

Brønderslev:

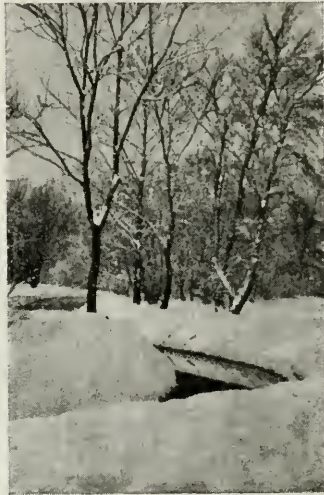
Brønderslev Gren er en lille Gren. Jeg maa indrømme, at da jeg derfor blev kaldet som Grenforstander der, var jeg lidt bedrøvet over dette Kald; men som Præsident Garff sagde førend sin Hjemrejse: »Nu er Tiden inde, da hvert Medlem maa kende sin Pligt og hjælpe Kirken med alle de Midler og Evner, som Gud har givet ham.« I Dag er jeg glad over, at jeg modtog dette Kald. Allerede ved det første Møde oppe i Brønderslev forstod jeg, at jeg ikke var ene; Søs-kende i Brønderslev ønskede at hjælpe til med at frem-me Herrens Værk. Vi holder Møde heroppe hveranden Søn-dag, skiftevis hos Chr. Nielsen og Anton Thomsen, og nogle gode Møder er det, vi i det forløbne Aar har afholdt.

Lad os i det nye Aar være et Lys for Verden; det er det bedste Vidnesbyrd, vi kan give. Det er mit inderlige Haab, at vi i 1942 maa kunne fortsætte i den samme Kærlig-hedens Aand. Glædelig Jul og et rigt og velsignet Nytaar.

Elmer Mørch.

Esbjerg Gren:

Aaret gaar nu paa Hæld, om ganske faa Dage er det Jul og med den det nye Aar. Hvad vil det bringe? Vi ved det ikke; men vi ved, hvad det gamle bragte os. De Ønsker og Forhaabninger, vi stillede sidste Aar, er maaske ikke alle gaaet i Opfyldelse; men vi siger Tak for alt det gode, vi

Parti fra Esbjerg:

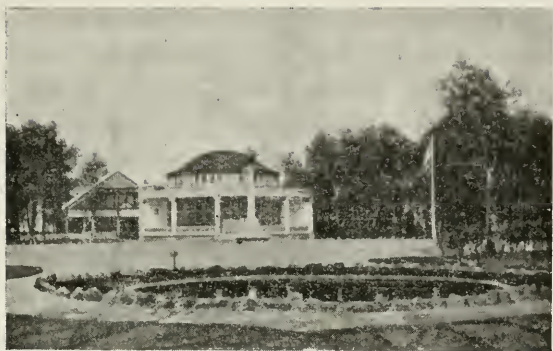
har nydt. Guds Velsignelser er blevet skænket os i rigt Maal, ja, i en større Grad end vi kunde forvente, og vort Ønske skal være stadigt at holde os nær til Herren.

Søskende og Venner overalt i Den danske Mission modtag vort Ønske om en rigtig glædelig Jul og et godt og vel-signet Nytaar.

C. Marius Løvendahl.

Herning:

Herning Gren blev den 2. Marts 1941 genoprettet og til Leder blev beskikket Ældste Jes P. Jessen, Viborg. Der har siden den Tid været afholdt Møder hos Søskende (Husmøder). Trods flere Forsøg paa at faa et Lokale til Brug ved vore Møder, er dette ikke lykkedes. I sidste Halvdel af Juni Maaned rejste Ældste Jessen til Odense. Forinden

Anlægget, Herning

hans Bortrejse blev der oprettet en Kvindelig Hjælpefor-
 ening. Efter Brd. Jessens Bortrejse blev Brd. L. Hansen
 beskikket til Grensforstander. Søskende har saa godt, som
 det har været muligt, forsøgt at udføre deres Pligter og ved
 forenede Kræfter haaber vi, at Fremtiden vil vise Frem-
 gang for Herning Gren, *Lauritz Hansen.*

Hjørring:

Hjørring Gren har i det forløbne Aar haft en Del Mod-

Hjørring i Juledragt

gang, idet Lokaleforholdene har været yderst slette. Vi er

dog nu igen flyttet ind i vor gamle Mødesal. Møderne har været afholdt, som Forholdene har tilladt det. Arbejdet har været præget af en vis Bekymring; men Gud har været os god. Hans Aand har virket iblandt os her og holdt Grenen sammen bortset fra enkelte Fraflytninger. En Søndags-skole har været oprettet, men maatte standse igen, da vi ingen Lokale havde. Nu, da Aaret gaar paa Hæld, skal der herfra lyde en Hilsen med Ønsket om en god og glædelig Jul til alle Søskende og Venner samt et af Gud velsignet Nytaar, der maa bringe Fred over hele Jorden.

Verner H. Andersen.

København Gren:

Vi nærmer os nu, ja, er lige ved den store Højtid, Julen, der holdes til Minde om vor Frelser Jesu Kristi Komme

Frilandsmusæet, Lyngby

i Kødnet til denne Jord ,og hvor Budskabet lød: »Fred paa Jorden og i Menneskene Velbehag.« Fred er det, som Menneskene sukker efter i Dag. Det er vanskelige Tider, og mange ser Fremtiden i Møde med Bekymring; men vi Sidste Dages Hellige ser frem med fuld Fortrøstning til, at Herren er med os, og at Tiden snart vil komme, da der aller vil være Fred og Fordragelighed mellem Menneskene, og at Fredsfyrsten selv vil komme og tage Riget og Magten i sin Haand.

Jeg kan ikke lade være med for et Øjeblik at se tilbage paa Aaret, som snart er ved at gaa paa Hæld. Herren har

været med os, og vi har haft mangen en god Tid sammen og følt Herrens Haand iblandt os; ikke at forglemme Ungdomsstævnet her i København i Sommer, som var en dejlig Oplevelse for os; men vi kan ikke sige, at vi ikke har haft Besværligheder og Vanskeligheder her; men vi er ikke blevet trætte og har heller ikke tabt Modet. Vort Motto og Tanke her i København er det samme, som besjælede Nephi, der med sine Brødre og Fader drog ud fra Jerusalem og kom til det forjættede Land Amerika. »Jeg vil gaa og gøre det, som Herren har befaleet; thi jeg ved, at han giver ingen Befaling til Menneskenes Børn, uden at han aabner en Udvej for dets Udførelse.«

Herren har aabnet en Udvej for os paa mange Maader her i København, saa vi har været i Stand til at udføre hans Gerning. Jeg er glad ved, at vi igen kan holde vore Gudstjenester i vor store smukke Kirkesal, som vi ikke har været i Stand til de to foregaaende Vintre.

I Haab om, at Herren vil velsigne og bevare os i Tiderne, der kommer, sender jeg alle Søskende i Københavns Gren, ja, enhver Sidste Dages Hellig, min kærligste Julehilsen.

Christian P. J. Madsen.

Odense Gren:

Trods Aarets Vanskeligheder har Trofasthed mod Jesu Kristi Evangeliums høje Idealer og Loyalitet mod Kirkens Ledere kendetegnet Søskendes Arbejde i Odense. Der er kun tre Organisationer i Odense, nemlig Kvindelig Hjælpeforening, Ungdomsforeningen og Søndagsskolen; men alle arbejder de udmærket og har bevirket, at Kirken her er udmærket stabiliseret. Vi føler, at vi sammen med De Sidste Dages Hellige i Danmark kan synge:

Lad Mørket kun staa os med Harmen imod,
Guds Værk iler vældigen fort
Og samler til Zion et Folk, som bestod
Sin Prøve da Mørket var stort.

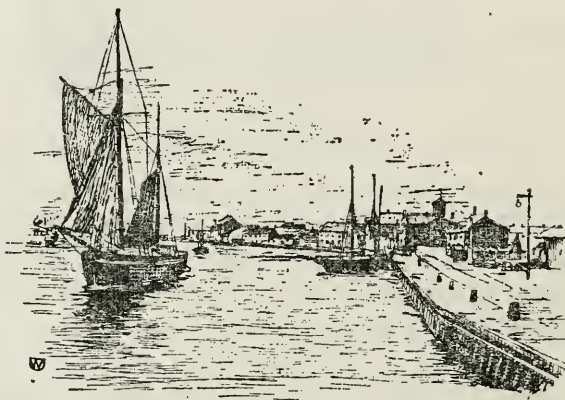
Aksel Mathiesen.

Odense Banegaard

Randers Gren:

Julen er nær. Aaret gaar paa Hæld. Vi ønsker hinanden »Glædelig Jul« og »Godt Nytaar«. Har disse Ønsker nogensinde været tiltrængt, da maa det være nu; og kan vi saa

Randers Havn

gøre noget herfor? Jeg tror Ordsproget: »Mange Bække smaa gør en stor Aa!« ogsaa kan anvendes her. Lad de

mange Ønsker blive et stort Fællesønske; lad os sætte vor Viljestyrke og Energi ind paa at glæde hverandre og være gode mod hinanden, og vi vil faa gode Resultater at se, for det gode er ogsaa smitsomt.

Ved Aarsskiftet dvæler vi ofte ved tidligere Tider, de saakaldte gode gamle Tider; men lad os ikke spekulere herpaa, men glæde os over de mange gode og trofaste Søsken-
skende, vi har, haade de unge og de ældre; glæde os over deres Trofasthed trods al Mødgang, glæde os over, at der atter skal oprinde lys og gode Dage baade for Land og Folk — og at en ny Morgenrøde atter vil oprinde, hvor Guds Ord kan blive forkyndt for alle hans Skabninger.

Vi ønsker alle Søsken- og Venner »Glædelig Jul« og »Godt Nytaar« og beder Herren velsigne hver ærlig og op-
rigtig Sjæl. *Marius Paulsen.*

Silkeborg Gren:

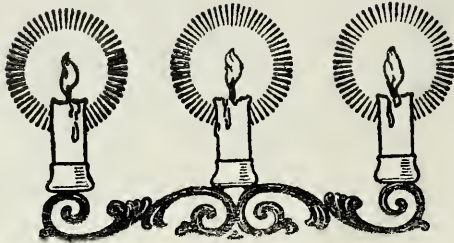
Her i Silkeborg Gren har Arbejdet som sikkert de fleste Steder været præget af Tidens Uro — Mørklægning og Restriktioner — og dog har vi kun Grund til at være tilfredse. Vel blev vort Mødelokale belagt med Militær; men vi fik et stort smukt Lokale i Stedet og til samme Pris, dog kun til Benyttelse om Søndagen.

Møderne har været jævnt godt besøgt hele Aaret af den samme trofaste Skare. Vi har ikke gjort megen Fremgang, men vi har haft og har god Forstaaelse mellem hinanden, hvilket ogsaa viser sig ved vore Sammenkomster, der alle er præget af en ypperlig Aand. Nu nærmer Julen sig. Benyt noget af Juletiden til at gaa ud i Guds store herlige Natur og se dig om, og du vil finde, hvor vidunderlig skønt og godt Gud har indrettet alting for sine Børn. Jorden i sig selv er i Virkeligheden et Paradis, hvor der kunne leve mange Gange saa mange Mennesker, som der gør, og alle kunde vi have det godt, blot vi vilde indrette os lidt efter hverandre. Hvis jeg maa udtale mit Juleønske, saa skal det være, at Menneskene maatte blive mere modtagelige for Jesu Kristi Evangelium og søge at efterleve det saa godt,

som det er muligt. Da vilde Menneskene komme til at føle Velbehag, og da vilde den Fred paa Jorden, som Englene bebudede og som Juleevangeliet giver Udtryk for, snart blive til Virkelighed, og det er vel det, vi allesammen sukker efter.

Glædelig Jul.

Emil Thomsen.

*Stjernens Læsere ønskes en god og
velsignet Julefest.*

INDHOLD:

Profeten — min Helt	150	Distriktspræsident C. M. Lø-	
Fredens Fyrstes Fødselsdag ..	153	vendahls Bisættelse	159
Franz Johanss hellige Nat . . .	155	Joseph Smiths Vidnesbyrd . . .	161
Juleheftet „Cumorah“	157	Aaret, der svandt	163
Carl Marius Løvendahl	158		

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.

Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

INDHOLD

	Side		Side
Aands- og Kulturperspektiver..	91	Foraarshilsen til Søsken- og	
Apostel Reed Smoot død	94	Venner i Danmark.....	66
Apostel Richard R. Lymans Tale		Foraarskonferencen April 1941 .	97
ved Foraarskonferencen April		Foraarskonferencer 1941	81
1941	109	Frafaldet.....	126
Aaret der svandt	161	Fra Missionsmarken 12, 27, 40,	
		55, 68, 95. 107, 136	
Berig dit Liv.....	8	Franz Johanns hellige Nat	155
Bikubepigerne i Esbjerg.....	10	Fredens Fyrstes Fødselsdag ...	153
Brev fra Thomas E. Mc. Kay ..	37	Førend Herrens Komme	138
„Cumorah“	26, 157	Har vi Raad til at betale Tiende?	115
Den europæiske Missionspræsi-		Har vor Kirke Monopol paa al	
dent.....	46	Sandhed?.....	130
Det lykkedes! Periestævnet i Kø-		Herren er min Hyrde	34
benhavn	104	Hilsen fra Søsken- i Sjællands	
Distriktskonferencer	67	og Lolland- Falsters Provin-	
Efteraarskonferencer.	117	byer.....	141
En Bøn	23	Hold Budene.....	33
En Bøn for deres Leder	73	Hvorfor?	4
En Hilsen fra Præsidentskabet i		Hvorfor —?	134
Aalborg.....	9	I disse Kivs og Tvedragts mørke	
En kostelig Perle.....	29	Dage.....	17
En mere fuldkommen Tro	145	I dyb Taknemmelighed	45
En moderne Profet skaber en		Joseph Smiths Vidnesbyrd.....	161
Tidsepoke.....	18	Julehilsen fra Amerika	11
Et Budskab til alle Mennesker,		Kendsgerninger eller Opdigtelse	61
— Hvad er Mennesket?	86	Kirkens finansielle og statistiske	
Et historisk Møde i Aalborg...	116	Rapport for Aaret 1940	117
Et Trøstens Ord.....	13	Kyskhed	132
14. Juni - en historisk Dato...	70	Lysende Tanker	90
Foraar.....	48	Løvendahl, Carl Marius... 158. 159	
Foraarsdistriktskonferencerne...	37		

	Side		Side
Med Distriktspræsidenten paa		Sabbaten.....	74
Rundtur	35	Sandhedens Magt	122
Min Moder	59	Sommerstævnet 1941	77
Mor	60	Stjernebøger	39
Ny Apostel	85	Stræbende Ungdom — Cumorah	48
Nytaar.....	3	Stræbende Ungdom — Tidsskrif-	
Nytaarsbetragtninger	24	tet Cumorah	65
Nyt fra Amerika	37, 80	Sæt dit Hus i Orden	101
Nyt fra Ungdomsforeningen i		Søger først Guds Rige	1
København.....	11	Søndagsskolesangbøger	140
Profeten -- min Helt	150	Tanke er et Ord for Skæbne ..	51
Prolog ved Københavns Kvinde-		Til Medlemmerne i Den danske	
lig Hjælpeforeningsbazar	79	Mission.....	107
Præsident Heber J. Grant	140	Ungdomsforeningen	38, 49
Præsident Heber J. Grants Aab-		Unge Mormoner i Soldaterlejr .	144
ningstale ved Foraarskonferen-		Verden trænger til Profeter	41
cen April 1941	97	Vor store Pligt	89
Præsident Thomas E. Mc. Kays		Ær din Moder	57
Tale ved Generalkonferencen			
April 1941	102		
